

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI:

Vypracovali:

ZŠ Dr. F. L. Riegra Semily

Dominik Ježek, Patrik Ježek, Daniela Nýdrlová, Markéta Koucká, Pavel Hladík

Měli jsme možnost potkat se s Milošem Kvapilem. Člověkem, který se narodil v Semilech, ale v letadle obletěl celý svět. Jeho dětství je spjato s nádhernou secesní budovou Obecního domu.

„Já jsem to dětství prožíval v hotelu Obecní dům, který můj otec koupil kolem roku 1930. Vzal si na to asi 840 000 Kčs půjčku a splácel to až do roku 1949, kdy mu to komunisti sebrali.“

Otec Miloše byl dobrý podnikatel, jelikož za jeho vedení začal Obecní dům opět prosperovat. Lidé si zvykli pravidelně restauraci navštěvovat.

„Nebyli jsme chudý, ale moji rodiče museli pracovat 24 hodin denně, bez nedělí a sobot. Dřív to tak bylo, že ty živnostníci museli takhle pracovat, aby to utáhli.“

Za války nebylo jednoduché vést hotel.

„Jednou v kuchyni stál nějaký obergruppenführer od SSáků, který bydlel v hotelu, přišel do kuchyně a viděl, jak tam krájí máslo a divil se, jak to že máte máslo, v Německu už máslo dávno neexistuje.“

Roku 1949 byl Obecní dům znárodněn. Celé to možná odstartovala stížnost dvou našťvaných zákazníků, kteří v nočních hodinách požadovali masité jídlo a neměli potravinový lístek. V Rudém právu se poté objevil článek, který líčil personál restaurace jako ty, kteří by mohli ohrozit „plynulý chod hospodářského života“.

Hotel byl dán do správy Milošovu tatínkovi. Ten byl tou dobou už rozvedený. Když hotel převzalo sdružení Restaurací a jídelen, musel hotel i hotelový byt opustit. Nastoupil do Kovožávodů a pracoval tam jako pomocný dělník i v důchodovém věku. Nikdy si prý na nic nestěžoval a důvody jistě měl.

V roce 1992 byl hotel Obecní dům vrácen rodině Kvapilových. Miloš Kvapil měl v té době již své závazky v Praze a nebylo možné se vrátit na trvalo do Semil. Velmi však stál o to, aby hotel fungoval. Hotel byl však ve špatném stavu a žádal si velké investice na rekonstrukci. Brzy se našel kupec.

„Když nám z toho půlku dáš, tak my to opravíme. Tak to beru. Budete to provozovat a pravíte to. Tak jsme do toho šel.“

„Když jsem za 14 dní přijel a potkal jsem se s tím člověkem a dával jsme mu ty výkresy, tak už to nebylo jeho.“

Bohužel podvodníci hotel obratem přeprodali nějaké zahraniční firmě a hotel dál chátral. Panu Kvapilovi je to ještě nyní líto. Na začátku stála krásná secesní budova s velkým očekáváním a velmi moderním vybavením. Postupně budova chátrala, dokonce zde i hořelo. Už to vypadalo, že Obecní dům vůbec nebude zachován. Až roku 1997 byl Obecní dům prohlášen kulturní památkou a dočkal se rekonstrukce.